

Mapa reindustrializacji Europy oraz zapewnienia przyszłego zatrudnienia i istnienia zakładów przemysłowych

Manifest na rzecz przywrócenia przemysłu do działania

Ten manifest określa wymagania Industrial European Trade Union wobec parlamentów krajowych, nowego Parlamentu Europejskiego, który będzie wybierany w maju 2014 r. oraz nowej Komisji Europejskiej, która przejmie urząd wkrótce potem. Wymagania koncentrują się na potrzebie utrzymania i dalszego rozwoju silnej bazy produkcyjnej w Europie jako niezbędnego warunku do zwiększenia wzrostu gospodarczego, tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy, wsparcia przejście do ekologicznie zrównoważonego przemysłu i znalezieniu rozwiązań dla wielkich wyzwań społecznych (na przykład zarządzania zmianami klimatu, globalizacją i zmianami demograficznymi), przed którymi stają nasze gospodarki.

Europejskie rozwiązanie ...

Minęło ponad sześć lat od czasu, kiedy światowy sektor finansowy doświadczył najgorszego kryzysu gospodarczego naszych czasów. Chciwość, nieodpowiedzialność, irracjonalność i nadużycia doprowadziły rynki finansowe świata na skraj załamania i spowodowały głęboką recesję, której skutki są wciąż odczuwalne. Jednak zamiast wprowadzenia w życie szybkich środków które zapewniłyby ukaranie sprawców kryzysu, spekulantów i banków zaangażowanych w nadmierne kredytowanie, środki publiczne zostały wykorzystane do ratowania niesprawnego sektora finansowego. W rezultacie deficyt publiczny wzrósł do wysokości, która następnie stała się uzasadnieniem wprowadzenia środków oszczędnościowych, które zdławiły wzrost gospodarczy w całej Europie i spowodowały wzrost bezrobocia do niespotykanego dotąd poziomu.

Zmiana kierunku jest spóźniona. Musimy zakończyć wciąż trwającą dominację systemu finansowego nad realną gospodarką. Warunki konkurencji globalnego kapitalizmu finansowego musi zostać zmniejszona z powrotem do jej istoty: zmiana oszczędności obywateli na inwestycje, które odpowiadają potrzebom tych obywateli. Pilnie potrzebne są ponowne regulacje i spójne monitorowanie w celu zapewnienia, że rynki finansowe wspierają, a nie zagrażają wzrostowi gospodarki realnej. Sektor bankowy, który tworzy ogromne bogactwo dla nielicznych, ale przynosi milionom zwykłych ludzi trudności nie ma legitymacji społecznej i politycznej.

Bieżący wzrost podziału między zamożnymi regionami Unii Europejskiej (UE) oraz regionami trwającymi w zastoju pociąga za sobą wielkie ryzyko. Oprócz bezpośrednich

niedogodności dla państw w utrzymującym się kryzysie gospodarczym, sytuacja w tych regionach gospodarczych może mieć poważne konsekwencje dla całej UE. Kraje w recesji lub z gospodarkami w stadium stagnacji będą importować mniej towarów z innych części UE; spadają stawki płac w krajach, w trudnej sytuacji mogłoby prowadzić do presji płacowej w pozostałych państwach UE. Desperacja wielu pracowników w krajach najbardziej dotkniętych prowadzi do migracji obywateli w poszukiwaniu czasowego lub stałego zatrudnienia w innych państwach członkowskich UE oraz poza uregulowanym rynkiem pracy, tworzenia sytuacji przymusowej mobilności zamiast pożądanej swobody ruchu.

Nie ma wątpliwości, że projekt europejski jest wielkim osiągnięciem, które gwarantuje pokój, wolność oraz dobrobyt jej obywateli od czasu zakończenia II wojny światowej. Pomysł ten będzie jednak tracić na atrakcyjności może dodatkowo tworzyć się wrażenie, że tylko mniejszość z korzysta ze zjednoczonej Europy. Solidarność i sprawiedliwość społeczna muszą w końcu zostać uznane za czynniki równie ważne obok konkurencyjności gospodarki całej UE. W związku z tym kraje bogate i ekonomicznie silniejsze będą musiały wносить więcej do planu ożywienia oraz finansowania przyszłych inwestycji niż słabsze grupy lub kraje. Celem jest przywrócenie trwałego wzrostu gospodarczego, który tworzy miejsca pracy wysokiej jakości oraz przezwycięża pogłębianie się różnic w całej UE. Krótkoterminowa stymulacja nie będzie wystarczająca. Potrzebujemy długoterminowej perspektywy do pokonania pogłębiających się trudności i podziałów w UE.

Reindustrializacja Europy poprzez zdecydowaną, rozsądną i zrównoważoną politykę

Erozja naszego zaplecza przemysłowego musi być zatrzymana. Industrial European Trade Union w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje fakt, że rezultat kryzysu finansowego skierował znaczenie silnej bazy produkcyjnej z powrotem w centrum uwagi, że istnieje obecnie powszechna zgoda, że gospodarka może rozwijać się tylko przy zachowaniu znacznej bazy przemysłowej i krytyczny próg produkcji jest konieczny do utrzymania trwałości europejskiego modelu gospodarczego i społecznego. Środki oszczędnościowe osuszyły środki finansowe w krajach najbardziej dotkniętych przez kryzys i spowodowały zniknięcie tysięcy miejsc pracy i firm, tworząc obszary "pustynnienia przemysłowego". Zmiany te muszą być niezwłocznie odwrócone w celu wspierania działalności gospodarczej i zatrudnienia poprzez realizację polityki przywracania przemysłu wspólnie uzgodnionej i koordynowanej przez partnerów społecznych.

Skuteczna europejska polityka przemysłowa będzie musiał zmierzyć się z potrójnym wyzwaniem: położeniem kresu katastrofalnym skutkom kryzysu finansowego i polityki oszczędności na sferę realną gospodarki, walką z rosnącą konkurencją i prowadzi

europejski przemysł na drodze ku niskiej emisji i trwałości . Rozwiązanie tych problemów wymaga polityki wzmocnienia ponownego uprzemysłowienia Europy i powinna być oparta na klastrach innowacyjnych osiągnięć technologicznych i rozwoju "fabryk jutra" . Powinno być również jasne, w związku z tym , że zakres polityki przemysłowej powinien być większy niż jedynie wspierający polityki towarzyszące (tworzenie warunków dla rozwoju przedsiębiorstw) . Aktywna polityka przemysłowa powinna wzmocnić istniejące instrumenty polityk horyzontalnych (zatrudnienie, polityki podatkowe, badania i rozwój, innowacje, szkolenia i umiejętności, infrastruktura i klastry innowacji) , koncentrować się na pozacenowych czynnikach konkurencyjności, należy zwrócić uwagę na kwestię popytu poprzez wzmocnienie siły nabywczej pracowników, ogromny wzrost inwestycji oraz rozwój nowych rynków i innowacyjnych zamówień publicznych, rozwój nowych instrumentów skierowanych do odseparowania wzrostu gospodarczego i wpływu na środowisko i wdrożenie planów działania dla sektorów strategicznych i łańcuchów wartości (" pionowa " strona polityki przemysłowej). Konkretnie cele strategiczne dla europejskiej polityki przemysłowej należy określić w ramach rozpatrywania wspólnych i uporządkowanych ocen potencjalnych działań i roli poszczególnych sektorów przemysłowych .

Kryzys finansowy i wynikające z niego kryzysy suwerenności i zadłużenia poważnie wpłynęły na europejską strukturę przemysłową w takim stopniu, że istnieje ryzyko, że ważnym częściom Europy brakuje masy krytycznej dla ożywienia przemysłu. W żaden sposób UE nie może utracić zdolność do innowacji, rozwoju i wytwarzania produktów i usług, które mają za zadanie sprostać wielkim wyzwaniom naszego społeczeństwa. Europa nie wolno utracić masy krytycznej do przywracania przemysłu. Zdolności produkcyjne, raz utracone, są trudne do odzyskania, jednak mogą okazać się bardzo ważne dla rozwoju nowych produktów i działań.

Zalecenia w celu ponownego uczynienia produkcji częścią przyszłości Europy

W celu wspierania ponownego uprzemysłowienia Europy i zapewnić przyszłość dla przemysłu - produkcji i usług przemysłowych - i jego pracowników, Industrial Europe wzywa do pilnych i dobrze ukierunkowanych działań polityki przemysłowej, aby wzmocnić istniejące mocne strony, rozwój nowych możliwości, ponowne uruchomienie inwestycji usunięcie niedociągnięć i zajęcia się towarzyszącym wyzwaniom. Industrial Europe niniejszym proponuje następujące rekomendacje na okres 2014-2019 aby wprawić przemysł z powrotem w ruch.

1. Ponowne uruchomienie gospodarki

Polityka przemysłowa może być skuteczna tylko w stymulującym środowisku makroekonomicznym. Ponieważ polityka przemysłowa daje rezultaty w średniej i dłuższej perspektywie, nie może skorygować negatywnych skutków restrykcyjnej

polityki fiskalnej. Bez ekspansywnej polityki gospodarczej gospodarka strefy euro może utknąć w kombinacji niskiego wzrostu i niskiej inflacji, flirtując z deflacją i przystąpieniem do półtrwałej recesji. W tym kontekście, UE nie będzie w stanie osiągnąć 75% cel zatrudnienia w strategii UE 2020, która wymaga tworzenia 17,6 mln nowych miejsc pracy.

UE nie potrzebuje dalszych działań oszczędnościowych. Chociaż prawdą jest, że w dłuższej perspektywie deficyty fiskalne będą musiały zostać zmniejszone, nigdy nie będzie możliwe zmniejszenie deficytów / długów bez wprowadzania w życie programów, które wspierają wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy przywracając nadzieję i zaufanie wśród pracowników, które są dzisiaj pilnie potrzebna. Na przykład, gospodarka i społeczeństwo Europy były oparte na wydajnej infrastrukturze transportowej i usługach transportowych. Rozwój infrastruktury jest obecnie zatrzymany, jednak zwłaszcza w krajach kryzysowych. Pomimo tego utrzymanie infrastruktury światowej klasy będzie stymulować wzrost gospodarczy a etap realizacji zapewniłby bardzo potrzebne zatrudnienie. Rozbudowa i utrzymanie istniejącej infrastruktury muszą zatem być wspierane, finansowane przez władze publiczne, jak również w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego.

Aby zatrzymać piekielny krąg recesji i oszczędności, przyszli członkowie Parlamentu Europejskiego oraz nowi komisarze europejscy powinni realizować silną, skoordynowaną przez popyt politykę makroekonomiczną. Silny popyt wewnętrzny musi być wspierany w całej Europie. Jest to warunek wstępny dla zrównoważonej gospodarki, spełnienia przyszłych potrzeb pracowników i utrzymania europejskiego modelu społecznego. Europa zbyt długo koncentruje się na przywracaniu ortodoksji budżetowej i wdrażaniu środków oszczędnościowych.

Zalecenia

1. Wsparcie dla realizacji "nowej drogi dla Europy", planu inwestycyjnego EKZZ dla Europy. Celem planu jest inwestowanie rocznie dodatkowych 2% unijnego produktu krajowego brutto (PKB) w okresie 10 lat w infrastrukturę, zgodną z kryteriami zrównoważonego rozwoju: transeuropejskie sieci transportowe i energetyczne, energia odnawialna, infrastrukturę cyfrową, odnowę terenów miejskich efektywność energetyczną, budownictwo społeczne i pasywne, infrastrukturę dla osób starszych, edukację, służbę zdrowia, itp. Plan może przynieść do 3% PKB i wygenerować dodatkowo między 9 a 11 mln nowych miejsc pracy w ciągu 10 lat.
2. Projekty inwestycyjne na poziomie europejskim powinny być rozwijane wspólnie z krajowymi projektami inwestycyjnymi. Pierwszeństwo powinno zostać przyznane na inwestycje, które mają najbardziej istotny wpływ na krajową działalność gospodarczą. Doktryna wzrostu i konkurencyjności UE pozostaje niejasna. Strategia Lizbońska z 2000 r. nie powiodła się a strategia UE 2020 ma trudności na starcie. Potrzebujemy długoterminowych inwestycji do finansowania zrównoważonego wzrostu, jednak europejski rynek finansowy nie odpowiada na

potrzebę rozwijania MŚP, innowacji i infrastruktury, a jednocześnie państwa europejskie pomogły bankom w wysokości 500 miliardów € w czasie kryzysu euro.

3. Sprawiedliwszy system podatkowy

3.1 Na szczeblu krajowym

- a) Poprzez zintegrowanie wszystkich przychodów w podatku dochodowym (np. podatek majątkowy, dochody z kapitału, czynsze, itp.)
- b) Rządy krajowe powinny zapewnić bardziej sprawiedliwy podział dochodów przez progresywny system podatkowy, jako sposób promowania konsumpcji krajowej, a tym samym pobudzać wzrost gospodarczy, rozdział dochodów i bogactwa oraz finansowanie polityki społecznej,,

3.2 Na szczeblu europejskim

- a) poprzez przełączenie opodatkowania z pracy do kapitału przez zamknięcie pętli podatkowych i rajów podatkowych, zwalczanie unikania opodatkowania, analizowanie ustalenia cen transferowych oraz utrudniając agresywne strategie planowania podatkowego od osób prawnych
 - b) przez wzrostową harmonizację w UE opodatkowania spółek, tak aby uniknąć dumpingu fiskalnego
 - c) poprzez ustanowienie spójnych, przejrzystych i kontrolowalnych zasad międzynarodowych standardów sprawozdawczości finansowej (MSSF).
4. Podczas gdy prawdą jest, że Europejski Bank Centralny (EBC) wielokrotnie ciął stopy procentowe, dając bankom dostęp do tanich i dużych zasobów płynności finansowej przez dłuższe okresy czasu lub przez zakup obligacji rządowych, mandat EBC powinien zawierać:
- 4.1 EBC powinien mieć stałą zdolność do zwalczania spekulacji wobec państw strefy euro oraz wysokich marż odsetkowych. Dlatego wzywamy do debaty w sprawie zmiany Art.123 Traktatu o Unii Europejskiej (TFUE), które obecnie nie pozwalają na te działania.
 - 4.2 Pełne zatrudnienie i odpowiednie tempo wzrostu gospodarczego powinno stać się, zgodnie z US-FED, częścią celów statutowych EBC, wraz ze stabilnością poziomu cen.
5. Europejski model społeczny (którego główne składniki stanowią zabezpieczenie społeczne oraz regulacje rynku pracy) jest wyjątkową przewagą komparatywną UE w zglobalizowanym przemyśle, która powinna być zachowana i wzmocniona. Posiada również funkcję gospodarczą za pośrednictwem automatycznych stabilizatorów, które utrzymują dochody oraz działalność gospodarczą. To pomogło

gospodarkom europejskim uniknąć najgorszego w czasie recesji. Większa ochrona społeczna jest także dźwignią, aby przywrócić zaufanie gospodarcze konsumentów.

6. Eliminacja sektora niskich płac w Europie za pośrednictwem układów zbiorowych i / lub regulacji prawnych - na przykład na temat płacy minimalnej - zgodnie z obowiązującymi praktykami w poszczególnych krajach. Trojki i UE muszą natychmiast zaprzestać wysiłków, aby obniżyć płace i warunki w całej Europie swoich ataków na układy zbiorowe. Fundusze strukturalne muszą zostać wzmocnione oraz muszą zostać utworzone pozostałe instrumenty, które złagodzą szoki asymetryczne na zatrudnieniu i systemie społecznym.
7. Konieczne jest, aby realizacja celów strategii UE 2020 w postaci stopy zatrudnienia w wysokości 75%, walka z ubóstwem, wspieranie edukacji, zrównoważonego rozwoju i 3% wzrostu wydatków na rozwój, miały absolutne pierwszeństwo nad celami Paktu Stabilności i Wzrostu (restrykcyjna polityka gospodarcza, finansowa i monetarna), w celu uniknięcia niepowodzenia takiego jak w przypadku strategii lizbońskiej (europejskiej strategii wzrostu gospodarczego na lata 2000-2009)
8. Państwa członkowskie UE powinny być zachęcane do równoczesnego zwiększania inwestycji publicznych w infrastrukturę w celu pobudzenia gospodarki i uniknięcia okresu powolnego wzrostu. Badania i rozwój w zakresie infrastruktury i pojazdów muszą zostać zwiększone. Istniejąca infrastruktura musi przejść niezbędną konserwację oraz zostać rozwinięta w celu dostosowania się do potrzeb przyszłej przemysłowej Europy. Finansowanie musi zostać zwiększone i udostępnione na projekty badawcze w celu opracowania optymalnych wzajemnych połączeń i powiązań różnych środków transportu w Europie.

2. Zatrzymać wewnętrzną dewaluacji oraz uczynić system zarządzania gospodarczego odpowiedzialnym społecznie i demokratycznie

Realizacja "programów dostosowawczych" - prowadzących do oszczędności w niektórych krajach, mających druzgocący wpływ na pracowników, ich rodzin i całego społeczeństwa - oraz stworzenia nowego systemu zarządzania gospodarczego zostały opracowane równolegle. Dla Industrial Europe Głównym celem europejskiego zarządzania gospodarczego musi być ochrona oraz tworzenie przyzwoitych dochodów i warunków pracy, a także stałe zatrudnienie, bez ingerencji w krajowy system ubezpieczeń społecznych, ustalanie płac oraz układy zbiorowe.

Uzasadnieniem nowo wprowadzonych środków (6-pak, 2-pak, pakt fiskalny) jest projekt polityki neoliberalnej mającej na celu zastąpienie "zewnętrznej" (waluta) dewaluacji przez "wewnętrzną" (wynagrodzenia i polityka rynku pracy) dewaluację: cięcia płac, emerytur i zasiłków, deregulację rynków pracy i ataki na prawa pracownicze. Opakowany jako "reforma rynku pracy" , nowy system zarządzania gospodarczego jest ideologicznym atakiem na wszystkie przepisy / instytucje, które zapobiegają spadkowi płac i prowadzi do podważenia europejskiego modelu

społecznego. Ponadto, mówiąc w skali makroekonomicznej, Pakt Stabilności i Wzrostu zaostrzył kryzys gospodarczy w Europie i doprowadził niektóre kraje na skraj przepaści. Mnożnik wpływu 1% konsolidacji fiskalnej ma negatywny wpływ wzrostu o 1,5% do 2,5% (w zależności od stopnia otwartości).

Restrykcyjna polityka fiskalna narzuciła łączne straty w wysokości równej 18% w Grecji, w Hiszpanii 9,7%, 9,1% we Francji i 8,4% w Irlandii .. Programy oszczędnościowe zawodzą gdy każdy kraj nakłada środki oszczędnościowe w tym samym czasie. Zwłaszcza w południowej Europie, ograniczenie wydatków fiskalnych okazało się bardzo kosztowne (zmniejszenie korzyści ekonomicznych) i nie bardzo skuteczne (brak redukcji wskaźnika zadłużenia), podczas gdy w tym samym czasie naruszało stabilność gospodarczą i polityczną. Szkody gospodarcze, społeczne i polityczne nadmiernej konsolidacji fiskalnej są znaczne, z gospodarką jest wpędzoną stagnację.

Konsekwencje są już widoczne dzisiaj: obecne polityki oszczędnościowe prowadzą do historycznego bezrobocia, utraconego pokolenia młodych ludzi i budowy eurosceptycyzmu i populizmu. Polityki oszczędności podniosły również problem demokratycznej legitymizacji ponieważ scentralizowana polityka fiskalna ze ścisłym nadzorem podatkowych i wydatków decyzje demokratycznie wybranych rządów mogą w rzeczywistości być wykonywane tylko przez demokratycznie wybraną Komisję Europejską.

W związku z tym, w społeczeństwie demokratycznym, gospodarka nadal służy rozwojowi człowieka, podobnie jak powinien służyć sektor finansowy. Władza polityczna reguluje zachowania w interesie większości w celu finansowania polityk publicznych i redystrybucji bogactwa.

Zalecenia

1. Obecne strategie oszczędnościowe muszą być zakończone i zastąpione dynamicznymi strategiami wzrostu opartymi na wspólnej wizji przyszłości wspierającymi inwestycje bezpośrednie, przedsiębiorczość, eksport, innowacyjność, kwalifikacje i inwestycje w zasoby ludzkie, klastrami między przedsiębiorstwami i instytucjami badawczymi, tworzeniem nowych przedsiębiorstw, zapewniających bezpieczeństwo energetyczne i zwiększeniem wsparcia z funduszy strukturalnych, itd..
2. Wysiłki muszą być dokonane przez EBC w celu wzmocnienia finansowania długu publicznego, tak aby obniżyć karne stopy procentowe płacone w niektórych krajach, modele do emisji obligacji EBC i w związku z tym konsekwencje powinny być analizowane. Wzywamy EBC, aby odegrał rolę "ostatniej deski ratunku" finansowego.
3. Lepszy podział obciążeń w ożywieniu gospodarki europejskiej jest potrzebne między "deficytem" i "nadwyżką" (rachunki bieżące) krajów (regulacja symetryczne).

Wymaga to ożywienia popytu krajowego, prywatnego i publicznego, w szczególności w krajach nadwyżkowych. Oznacza to również, że państwa członkowskie o niskim deficycie powinny mieć prawo do stosowania, dowolnych przestrzeni budżetowych do ożywienia swoich gospodarek.

4. Inwestycje publiczne powinny być wyłączone z celów budżetowych zawartych w Pakcie Stabilności i Wzrostu.
5. Ponieważ Komisja nie ma kompetencji w zakresie kształtowania płac, polityki rynku pracy lub układów zbiorowych (Art.153 TUE), powinna powstrzymać się od nakładania Zaleceń w tych kwestiach. Ponadto, ponieważ nie ma podstaw prawnych do działań, które trojki (EBC, MFW i Komisję Europejską) nakładają na kraje pomocowe. Działania te należy zakończyć i - zastąpić demokratycznie kontrolowanym mechanizmem koordynacji.
6. Wprowadzenie procedury zaburzeń równowagi społecznej: ustawienie i poszanowanie strukturalnych wskaźników społecznych w celu zapewnienia, że zarządzanie gospodarcze również ma na celu ocenę (i reagowanie) na społeczne skutki polityki oraz konieczność utrzymania dobrego funkcjonowania państwa opiekuńczego.
7. Integracja dialogu społecznego na wszystkich szczeblach zarządzania gospodarką (w tym koncepcji systemu, w rocznej wizji wzrostu gospodarczego, europejskiego semestru danego kraju - Zalecenia). Partnerzy społeczni muszą mieć skuteczny wpływ na proces podejmowania decyzji w zakresie kwestii należących do ich kompetencji. Powinno to doprowadzić do bardziej zrównoważonych polityk z większą uwagą położoną na żądania związków zawodowych (np. eliminacja dorywczej pracy).
8. Udział płac w wartości dodanej ma tendencję do spadku w większości krajów, podczas gdy udziały dochodów kapitałowych rosną. To wymaga wzmocnienia i zwiększenia monitoringu Zasady Koordynacji Płac Industrial Europe w celu zapewnienia, aby zmiany płac były zgodne z podwyżkami cen i wydajności pracy.
9. Silniejsza koordynacja polityki społecznej i zatrudnienia, np. poprzez wymianę dobrych praktyk, ustalenie wspólnych celów i podejmowanie wspólnych działań. Można to osiągnąć, na przykład, poprzez inicjowanie programów dla innowacji w miejscu pracy oraz porównywanie dobrych praktyk firm, które zwiększają ich wydajność i ich funkcje innowacyjne, korzystając z talentów swoich pracowników i współpracując z innymi firmami i ośrodkami wiedzy.

3. Opracowanie układów zbiorowych, dialogu społecznego i społecznego wymiaru polityki

Polityka przemysłowa powinna mieć silny filar społeczny, ponieważ przedsiębiorstwa i

miejsca pracy podlegają gwałtownym zmianom z powodu przełomów technologicznych, globalizacji, rozpadu łańcuchów dostaw i przemian ekologicznych. Jedynie poprzez silną spójność gospodarczą i społeczną UE będzie w stanie rozwijać wyrafinowane, o wysokiej wartości dodanej działania przemysłowe. Polityka przemysłowa musi być zatem uzupełniona polityką społeczną aby towarzyszyć zmianom strukturalnym. Zmiana musi być lepiej przygotowana i sterowana w celu uniknięcia negatywnych skutków zmiany dotyczących pracowników i zatrudnienia. Wymiar społeczny i dialog społeczny oferują przewagę konkurencyjną zmierzającą do wzajemnego zaufania, stabilności, bezpieczeństwa, dostosowania, współpracy, wysoko wykwalifikowanej siły roboczej i innowacyjnych praktyk w miejscu pracy w przemyśle europejskim.

Ponadto, działania dotyczące szkolenia i przekwalifikowania powinny zostać zwiększone i powinny mieć na celu oferowanie pracownikom równoważnej pracy (pod względem wynagrodzenia, wartości i jakości dodanej). Jeśli nie, istnieje ogromne ryzyko zubożenia nie tylko z pracowników, ale społeczeństwa jako całości (z powodu przeniesienia pracowników przemysłowych do sektorów usług - takich jak logistyka, usługi sprzętające lub turystyka - znacznie niższe płace i niższe wartości dodane).

Europejski dialog społeczny jest koniecznością dla skutecznego wdrażania polityki przemysłowej i zrównoważenia gospodarki, które nadal cierpią z powodu kryzysu i deindustrializacji na peryferiach UE z powodu szoków asymetrycznych. Niezbędny jest taki wymiar legitymizacji polityki mającej na celu spójność społeczną i rozwój struktury przemysłowej, które łączą innowacje w nowych sektorach i działalności z reindustrializacją.

Zalecenia

1. Silniejsza instytucjonalizacja społecznej odpowiedzialności biznesu może stanowić niezbędną przeciwwagę dla strategii biznesowych, które często są inspirowane tylko przez swoje wyniki kwartalne. Będzie to stanowić podstawę długoterminowej wizji przedsiębiorstw i powinno się odbywać przez pełnoprawny dialog społeczny z pracownikami i innymi interesariuszami.
2. Istnieje ryzyko poważnych przemian upadających bez udziału i zaangażowania pracowników. Dialog społeczny powinien zatem pójść dalej niż tylko omawianie warunków płacy i pracy. I rolą związków zawodowych jest nie tylko towarzyszenie procesom restrukturyzacyjnym, ale również przyczynienie się do rozwoju przyszłych strategii firmy, pracowników napędzanych przez innowacje, dalszy rozwój umiejętności pracowników i wprowadzenie nowych modeli organizacyjnych. Dlatego ciągły demontaż dialogu społecznego i europejskiego modelu społecznego powinien zostać zatrzymany i demokratyzacja w miejscu pracy powinien być przedłużony. Wysokiej jakości dialog społeczny ze zdolnością do podejmowania wiążących umów będą również obejmować większy efekt synergii pomiędzy jej różnymi

poziomach - międzybranżowymi, sektorów i przedsiębiorstw - a także lepszą koordynację tych poziomów.

3. Istnieje potrzeba promowania polityk rynku pracy, które zapewniają ochronę zatrudnienia, szkolenia zawodowe dla wszystkich (w tym pracowników niewykwalifikowanych), możliwości zatrudnienia, opiekę nad dziećmi i równe szanse dla wszystkich, jednocześnie unikając przepaści między osobami będącymi wewnątrz oraz poza rynkiem pracy.
4. Umiejętności są kluczowym czynnikiem wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, ponieważ dostarczają one podstaw dla innowacji i wartości dodanej. Społecznie akceptowalne zarządzanie zmianami powinno zapewnić przekwalifikowanie i społecznie sprawiedliwe przejście dla pracowników, których miejsca pracy są zagrożone w wyniku restrukturyzacji przemysłu. Dlatego polityka przemysłowa powinna przyczynić się do aktywnego, płynnego przechodzenia od jednego zadania do drugiego poprzez:
 - a) Terminowe przewidywanie umiejętności i zatrudnienia oraz znajdowanie rozwiązań dla pojawiających się braków i niedoborów. W tym zakresie należy wspierać Sektorowe Rady Kwalifikacji i tworzenie sektorowych instytucji szkoleniowych.
 - b) Indywidualne prawo do szkolenia dla każdego pracownika
 - c) Promocja kształcenia ustawicznego.
 - d) Połączenie "Kurzarbeit" (krótki czas pracy) z dalszym kształceniem,
 - e) Rozszerzenie kompetencji Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji w celu podniesienia umiejętności pracowników w łańcuchach sektorów / dostaw, które cierpią z powodu offshoringu i międzynarodowej konkurencji.
 - f) Ustanowienie systemów transferu między edukacją i przemysłem: Systemy kształcenia podwójnego i praktyk z wysokimi standardami jakości dla młodzieży
5. Stopniowe zanikanie pracy powtarzalnej w fabryce powinno dostarczyć motywacji do inwestowania w innowacje społeczne i zawodowe koncentrujące się na kompetencjach, kreatywności, niezależności, innowacyjnej organizacji pracy i przyzwoitych miejscach pracy wysokiej jakości,.
6. Ponieważ prawa pracowników są pod stałym atakiem z powodu kryzysu finansowego i Europejskich Zaleceń nałożony na państwa członkowskie, należy

zintensyfikować zwalczanie dumpingu społecznego i pracy dorywczej:

- a) Poszanowanie autonomii partnerów społecznych.
 - b) Równa płaca za równą pracę dla wszystkich pracowników w tym samym miejscu pracy
 - c) Przepisy sprawiedliwego wynagrodzenia i ubezpieczeń społecznych dla praktykantów i stażystów
Respect for collective agreements and enlargement of their coverage rates
 - d) Nie dla dalszego demontażu prawa pracy
 - e) Ograniczenie udziału elastycznych umów o pracę, takich jak praca na czas określony lub pracy tymczasowej do absolutnego minimum
 - f) Wprowadzenie odpowiednich środków regulacyjnych dotyczących telepracy.
7. Podejście oparte o konfigurację zintegrowanego przedsiębiorstwa i "łańcucha wartości» tworzy różne stopnie zależności między spółkami zależnymi i spółką dominującą oraz pomiędzy podwykonawcami i głównym wykonawcą, czasem z udziałem całej kaskady podwykonawców. Ta struktura gospodarcza może utworzyć lukę w zabezpieczeniach między elementami najbardziej zależnymi według poziomu współpracy pomiędzy firmami w ramach łańcucha wartości. To często prowadzi do nierówności społecznych w zakresie sposobu traktowania pracowników w zależności od pozycji ich pracodawcy w ramach łańcucha wartości. Układy zbiorowe muszą rozwiązać te nierówności i zachęcać do wysokiego poziomu współpracy pomiędzy podmiotami w ramach tej samej branży, w celu zagwarantowania ich stabilności

4. Uzdrawienie sektora bankowego, celem przywrócenia dostępu do finansowania

Wiele jest jeszcze do zrobienia w celu dostosowania sektora finansowego z powrotem do jego podstaw: generowanie inwestycji produkcyjnych w gospodarce realnej z oszczędności. Dziś, sektor finansowy jest nadal niestabilny i kryzys finansowy nadal osłabia dostęp do finansowania. Banki strefy euro zaostrzyły kryteria przyznawania kredytów, z powodu ich postrzeganie ryzyka i słabych bilansów. To doprowadziło do ograniczonych wolumenów kredytowych i wysokich stóp procentowych (pomimo historycznie niskiej stopy procentowej EBC), w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które są najbardziej zależne od kredytu bankowego.

Przewyciężenie kryzysu kredytowego wymaga przywrócenia zaufania i zdolności kredytowej w europejskim sektorze bankowym. Przywrócenie w pełni funkcjonalnego systemu finansowego jest więc nagłą potrzebą.

Zalecenia

1. Wzmocnienie odporności sektora bankowego UE poprzez Bazylea III oraz Europejski Mechanizm Stabilizacyjny (ESM), przy jednoczesnym zapobieganiu surowszym wymogom kapitałowym z negatywnym wpływem na kredyty inwestycyjne.
2. Szybkie stworzenie unii bankowej jest bardzo potrzebne w celu uniknięcia ryzyka finansowego, przełamania śmiertelnego związku między bliźniaczą ekspozycją na zadłużenie bankowe i długi rządowe oraz zakończenie gwarancji pomocowych *implicite* ze strony rządów.
3. Stworzenie lepiej funkcjonujących rynków kapitałowych oraz dostępność kapitału wysokiego ryzyka na wszystkich etapach rozwoju przedsiębiorstw (dostęp do kapitału podwyższonego ryzyka dla przedsiębiorstw rozpoczynających działalność), rozwój sieci "aniołów biznesu", gwarancje publiczne dla inwestycji produkcyjnych, wykorzystanie mikro -punktów do promowania przedsiębiorczości i tworzenia banków spółdzielczych lub publicznych.
4. Wzmocnienie / utworzenie (pół-) publicznych funduszy inwestycyjnych do przejęcia inicjatywy od upadającego prywatnego sektora bankowego. Rządy powinny w szczególności koncentrować się na takich obszarach, jak wprowadzenie na rynek nowych technologii, innowacji, zrównoważonej technologii, ekologizacji gospodarki, projektów o długim okresie zwrotu, modernizacji infrastruktury (w tym rewitalizacji terenów przemysłowych lub zrównoważonym i skoordynowanym rozwojem terenów przemysłowych).
5. Ustanowienie partnerstwa publiczno-prywatnego z kontrolą publiczną i pełnej przejrzystości jako sposobu wspierania przemysłu, a nie jako sposobu jego prywatyzacji.
6. Wprowadzenie podatku od transakcji finansowych (PTF), o tak szerokim zasięgu, jak to możliwe - nawet globalnym, jako jedno z narzędzi, aby poskromić spekulacje i kapitalizm finansowy.
7. Pełne oddzielenie bankowości detalicznej, z jednej strony oraz bankowości inwestycyjnej i własnego obrotu, z drugiej strony.
8. Brak przejrzystości i odpowiedzialności w sektorze finansowym wywarły wpływ głęboko szkodliwe skutki. Należy ustalić Zasady, aby przywrócić podstawowe funkcje sektora bankowego: gromadzenie i ochrona oszczędności, zapewnienie

płynność oraz zapewnienie kredytów na rzecz inwestycji. Nieodpowiedzialnym postępowaniem w sektorze finansowym należy się zająć przez zwiększoną kontrolę, poprawę zasad ładu korporacyjnego, zarządzanie nowymi systemami wynagrodzeń i zwalczanie nowego przyływu parabanków poprzez ożywienie krótkiego obrotu oraz wykorzystanie Mechanizmów Specjalnego Przeznaczenia w zakresie działań spekulacyjnych).

9. Wspieranie tworzenia spółdzielni i innych wspólnych organizacji poprzez efektywną oraz skuteczną współpracę między instytucjami a przemysłem UE. Takie struktury powinny podjąć akcje już istniejących łańcuchów wartości pomiędzy europejskimi firmami różnej wielkości, promować konsolidację i wzmacnianie europejskiej tkanki przemysłowej i stworzenie solidnych podstaw dla przyszłego zrównoważonego rozwoju.
10. Wykorzenienie rajów podatkowych.

5. Zbadanie synergii między polityką przemysłową a polityką ochrony środowiska oraz tworzenie nowych zielonych miejsc pracy

Z jednej strony, polityka przemysłowa musi integrować cele zrównoważonego rozwoju, podczas gdy z drugiej strony polityki ochrony środowiska nie powinny być tylko bierna i wyłącznie korygować środowiskowe skutki wzrostu gospodarczego. Umieszczenie w centrum uwagi stabilności sugeruje, że normy środowiskowe nie są już postrzegane jako przeszkoda dla konkurencyjnego sektora produkcji, ale jako potencjalne czynniki wzrostu. W związku z tym, wyzwania środowiskowe powinny być przeniesione do polityki zatrudnienia i szans gospodarczych, synergii pomiędzy politykami środowiskową, zatrudnienia i polityką przemysłową powinny zostać zbadane a regulacja środowiska i rozwój technologiczny powinny wzajemnie się wzmacniać. W ten sposób, polityka zrównoważonego rozwoju może być przekształcona w plany i projekty działań przemysłowych i zamkniętej pętli środowiskowej (zasada C2C).

Możliwości zatrudnienia są ogromne. Komisja Europejska szacuje, że sektor energii odnawialnej może stworzyć 3 mln nowych miejsc pracy do 2020 r., podczas gdy poprawa efektywności energetycznej doprowadzi do dalszych 2 milionów miejsc pracy. Ponadto, zwiększenie wydajności zasobów ma potencjał do generowania 2,8 mln dodatkowych miejsc pracy (w recyklingu i gospodarce odpadami).

Europa jest już faworytem w zrównoważonych technologii i powinna korzystać z rosnącego popytu na eko-technologie oraz bardziej zrównoważone produkty i usługi. Zrównoważony rozwój społeczny w całym łańcuchu produkcji tworzy bardziej efektywne i innowacyjne otoczenie, co jest konieczne dla stworzenia konkurencyjnego przemysłu, Industrial Europe - której sektory są kluczowe w rozwoju systemów, produkcji sprzętu i egzekwowaniu przełomów technologicznych dla bardziej zrównoważonego społeczeństwa i gospodarki - w związku z tym uważa, że inwestowanie w przejście do zrównoważonej gospodarki może przyczynić się do osiągnięcia celu 20% (udział

przemysłu w wartości dodanej) przedstawionego w komunikacie Komisji Europejskiej w sprawie polityki przemysłowej z października 2011 r., przyczyniając się jednocześnie do celów zatrudnienia w strategii UE 2020.

Zalecenia

1. Międzynarodowe porozumienie w sprawie zmian klimatu w 2015 r. jest to absolutnie konieczne. Z perspektywy Industrial Europe, argument, że UE reprezentuje tylko 11% światowej emisji gazów cieplarnianych (GHG) nie może być wymówką dla bezczynności. Z zadowoleniem przyjmujemy światowe wysiłki na rzecz ograniczenia emisji oraz wzywamy rządy i Komisję Europejską do aktywnej pracy w celu osiągnięcia globalnego oraz wiążącego porozumienia w sprawie klimatu.
2. Opracowanie narzędzi do zrównoważonej polityki przemysłowej. Koncentrowanie się na myśleniu o cyklu życia oraz jakościowym wzroście gospodarczym nie może być dłużej postrzegane jako przeszkody dla konkurencyjności sektora produkcji, ale jako potencjalne czynniki wzrostu. Dlatego nowe strategie przemysłowe dla utrzymania i zrównoważonego modernizacji infrastruktury Europe muszą być opracowane dla wszystkich sektorów działalności. Proaktywna i zintegrowana polityka wymaga wzmocnionego zestawu instrumentów, aby sprostać wyzwaniom gospodarki niskoemisyjnej. Wymagane są następujące elementy:
 - a) Szerokie ramy polityczne, jak i programy działania takie jak pakiet klimatyczno-energetyczny lub Harmonogram Efektywnościowy Zasobów oraz związane z tym zmiany strukturalne.
 - b) Miękkie i twarde regulacje: przepisy, umowy między producentami, konsumentami i rządami, oraz kodeksy postępowania. Instruments that internalise external costs: taxation and emissions pricing
 - c) Rozpowszechnianie najlepszych dostępnych technologii w zakresie ograniczania intensywności emisji gazów cieplarnianych: standardy, normy i wzorce, które definiują i zajmują się działalnością przemysłową, złożonością i wydarzeniami w różnych sektorach. Oceny z perspektywy sektora są konieczne i powinny zostać wzmocnione poprzez działania horyzontalne
 - d) Polityki i instrumenty, które promują zrównoważoną produkcję i konsumpcję: oznakowania ekologiczne, etykiety energetyczne, innowacyjność i promowanie technologii ekologicznych, wydajność materiałów, systemy zarządzania środowiskiem i promowanie myślenia opartego o cykl życia
3. Chociaż UE jest na dobrej drodze do osiągnięcia celu redukcji emisji gazów

cieplarnianych do 2020 roku o wiele więcej trzeba zrobić, aby osiągnąć cel w zakresie efektywności energetycznej. Dążenie do ambitnych celów emisji dla roku 2030 i w kolejnych latach powinno prowadzić do wprowadzenia norm środowiskowych w handlu międzynarodowym, określających ścieżkę sprawiedliwej transformacji, starając się uniknąć negatywnych skutków, jakie mogą mieć asymetryczne skutki na poszczególne państwa członkowskie

4. Polityka UE w sprawie zmian klimatu powinna być zorientowana globalnie, aby zapewnić, że wszystkie gałęzie przemysłu na całym świecie stale aktualizują swój poziom ekologiczności i odpowiedzialności przy jednoczesnym utrzymaniu konkurencyjności międzynarodowej i unikanie ucieczki emisji gazów cieplarnianych.
5. Przedłużenie zielonych i społecznych zasad udzielania zamówień dla przetargów publicznych.
6. Rozszerzenie zakresu dyrektywy w sprawie ekoprojektu - która promuje efektywność myślenia o cyklu życia oraz wydajność zasobów w zakresie projektowania produktów związanych z energią - do państw niebędących związanych z produkcją energii.
7. Dotknięcie dużego potencjału w celu poprawy gospodarki odpadami w UE - ponad 75% odpadów obecnie idzie na składowiska lub spalanie w wielu państwach członkowskich - w celu zmniejszenia zależności od importu surowców ("górnictwa miejskiego") oraz tworzenia nowych miejsc pracy przy jednoczesnym zmniejszeniu wpływu odpadów środowiskowych. Do obracania odpadów w zasoby, musi być przestrzegana zasada 3R-: zmniejszenie, ponowne wykorzystanie oraz recyklingu. Dodatkowe polityki muszą być nastawione na likwidację składowisk odpadów, wspieranie recyklingu wysokiej jakości, by zapobiec nielegalnemu przemieszczaniu odpadów oraz rozwój rynków surowców wtórnych.
8. Zwiększenie innowacyjności w celu poprawy zasobów oraz efektywności energetycznej jest koniecznością w kontekście wzrostu cen, niedobór zasobów i niepewności zaopatrzenia. W tym względzie, przychody systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) na aukcji powinny być wykorzystywane do wspierania branży przemysłowych przechodzących transformację oraz funduszy badawczych, rozwoju i innowacji (BRI) technologii niskoemisyjnych.
9. Wsparcie dla zrównoważonego rozwoju w wymiarze firmy. Przedsiębiorstwa są podstawą w sprawach dotyczących trwałego przekształcenia przemysłu.

Zrównoważone modele biznesowe oparte na energii i efektywności zasobów, zaangażowania pracowników, innowacji i długoterminowych wizji zwiększą odporność europejskich firm. Wiele instrumentów wspierających opracowano w ostatnich latach. Zasługują one na wzmocnienie: systemy zarządzania środowiskowego, zintegrowanej polityki produktu (zintegrowana polityka produktu obserwuje wszystkie etapy procesu produkcji oraz ma na celu zmniejszenie negatywnego wpływu na środowisko, tam, gdzie można to zrobić najskuteczniej), cele określonych wraz z rządami w celu poprawy efektywności energetycznej i raportowania zrównoważonego rozwoju. Firmy powinny się również zachęcać do wzięcia na siebie odpowiedzialności społecznej i ekologicznej w całym łańcuchu dostaw.

10. Rozporządzenia klimatyczne / energetyczne / ochrony środowiska nie mogą prowadzić do degradacji gospodarczej poszczególnych państw członkowskich i regionów. Gospodarki krajowe różnią a szczegółowe warunki poszczególnych państw członkowskich powinny być brane pod uwagę przy opracowywaniu polityki UE.

6. Wspieranie gospodarki opartej na wiedzy jako głównego sterownika polityki przemysłowej

Wiedza jest obecnie głównym źródłem wartości dodanej. Według Bloomberg Innovation Index, 6 z 10 najbardziej innowacyjnych krajów na świecie są kraje UE: Dania, Francja, Finlandia, Austria, Niemcy oraz Szwecja. Podkreśla to fakt, że UE posiada już znaczne zalety, jeśli chodzi o innowacje. Ponieważ UE nie jest w stanie konkurować na taniej sile roboczej, energii lub zasobach, inwestowanie w wiedzę jest absolutną koniecznością dla zachowania jakiegokolwiek działalności przemysłowej. Innowacje, badania i rozwój oraz szkolenia stały się fundamentem polityki przemysłowej. Ponadto przejście do zrównoważonego modelu wzrostu opartego na wiedzy stwarza nowe możliwości rozwoju. Dlatego naszą politykę innowacji należy wzmocnić i skupić się na rozwoju kompetencji, organizacjach adaptacyjnych i naukowych, nowej infrastrukturze innowacji, dynamicznych standardach, innowacyjnym zaopatrzeniu i dyfuzji wiedzy .

Zalecenia

1. Trzymanie się celu wyznaczonego w Barcelonie inwestowania 3% PKB w badania i rozwój. Cel (jako PKB) z Barcelony. Jednocześnie, cel Barceloński powinien być uzupełniony o więcej celów jakościowych: bardziej efektywne wykorzystanie zasobów finansowych, bardziej efektywny europejski system badań naukowych z mniejszym nakładaniem się i lepszą koordynacją działań, tworzeniem wystarczającej masy krytycznej, itp..
2. Opracowanie nowego, szerszego rozumienia innowacji, które nie jest równoznaczne jedynie z innowacyjną zdolnością doskonałości w zakresie R & D. W Europie

potrzebujemy zwiększonej świadomości polityk innowacji, takich jak:

- a) rozwój innowacyjnych klastrów pomiędzy dużymi firmami, małymi i średnimi przedsiębiorstwami, uczelniami wyższymi i instytutami badawczymi
 - b) sprawiedliwy podział dochodów z licencji itp..
 - c) tworzenie skutecznych systemów dyfuzji wiedzy
 - d) wzmocnienie zdolności absorpcji innowacji w przedsiębiorstwach (zdolność firmy do tłumaczenia informacji zewnętrznych na nowe innowacyjne produkty lub procesy)
 - e) rozwój aspektów nie-technologicznych innowacji: nowe koncepcje logistyki i marketingu, nowe modele biznesowe, innowacje w miejscu pracy, model innowacji biznesu, projektowanie produktu i jakość produktu
 - f) uznanie znaczenia nieformalnej wiedzy ("savoir faire" lub zbiorowej wiedzyco powoduje stopniowe innowacje przez pracowników zatrudnionych na hali produkcyjnej) oraz rozwoju strategii dla zachowania i przekazywania kompetencji starszych pracowników.
 - g) lepsza koordynacja systemu innowacji, materiału przemysłowego, systemu edukacji i rynku pracy.
3. Dalszy rozwój dużych, długoterminowych partnerstw publiczno-prywatnych na rzecz rozwoju nowych technologii, innowacyjnych sieci lub łańcuchów i rynków (np. europejskie wspólne inicjatywy technologiczne i partnerstwa publiczno-prywatne, takie jak inicjatywy European Green Vehicle, energooszczędnych budynków, Inicjatywa na rzecz ogniw paliwowych i wodoru, bioprzemysłu, elementów elektronicznych i systemów).
4. Regiony powinny opracować strategie "inteligentnej specjalizacji" w zakresie badań i innowacji. To powinny pozwolić regionom na opracowanie spójnej polityki na rzecz rozwiązania problemów społecznych, wzmocnienie infrastruktury badawczej i wspieranie rozwoju przemysłu i gospodarki.
5. Opracowywanie i przemysłowe zastosowanie KET (kluczowe technologie wspomagające) jest niezbędne do opanowania problemów społecznych, modernizacji europejskiej bazy przemysłowej będąc w czołówce rozwoju technologicznego (przemysłowy z kluczowych technologii wspomagających). Rzeczywiście, kluczowe technologie, takie jak biotechnologiczne, (medyczne, przemysłowe rolnicze), nano-elektroniczne (następna generacja półprzewodników), nanomateriałów (do zastosowania w ekranach dotykowych, czujniki, ogniwa paliwowe, itp.), zaawansowanych lekkich materiałów (włókna węglowe, kompozyty, elastyczna elektronika, Grafen do magazynowania energii), i Fotoniki (technologie takie jak lasery, światła LED, światłowody), będą odgrywać ważną rolę w transformacji w kierunku zrównoważonej, opartej na wiedzy, gospodarki i mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia przyszłość działań przemysłowych w Europie. Powyższe jest uwarunkowane właściwymi formami organizacyjnymi , które zostały znalezione dla tych KET (kluczowe technologie wspomagające) aby wykorzystały swój potencjał i zaangażowaniem pracowników w ich rozwój, z odpowiednimi szkoleniami w odpowiednim terminie w odpowiednim ramach dialogu społecznego. Dlatego Industrial Europe w pełni popiera szybkie wdrożenie "Strategii Europejskiej

dla KET (kluczowe technologie wspomagające) - pomostu dla wzrostu i zatrudnienia".

6. Lepsze uznanie strategicznego znaczenia normalizacji w celu wspierania dynamicznego wykorzystania i dalszego rozwoju nowych produktów i technologii.
7. Wyjaśnienie ram odpowiedzialnego egzekwowania praw własności przemysłowej, która chroni innowatorów, ale nie podważa swobód obywatelskich.
8. Silniejsze zaangażowanie w promocję STEM (nauka, technologia, inżynieria i matematyka) dziedzin kształcenia.

7. Wzmocnienie roli tradycyjnych sektorów przemysłu

Produkcja, w szczególności praca o wysokiej wartości dodanej musi zostać uwzględniona w całej Europie. Nowe technologie mają również potencjał jako paliwo innowacji w szerokim zakresie istniejących struktur przemysłu. Wiele ustanowionych sektorów wykazało już wysoką zdolność do innowacji (np. stal, metale nieżelazne, chemikalia, samochody, przemysł stoczniowy, itp.) i / lub mają porównywalne zalety, które powinny być w pełni wykorzystane. Byłoby zatem źle skoncentrować polityki tylko na nowych działalnościach high-tech. Polityki mające na celu trwałe wzmocnienie potencjału innowacyjnego i ich powiązania z kluczowymi branżami muszą być również realizowane w tym samym czasie. Jest to proces stopniowego przechodzenia w kierunku nowatorskiego paradygmatu przemysłowego opartego na istniejących strukturach przemysłowych w Europie.

Zalecenia

Innowacyjna funkcja ustalonych działań produkcyjnych i modernizacji istniejącej infrastruktury powinny być wspierane przez działania mające na celu:

1. Opracowanie koncepcji zaawansowanej produkcji w skomplikowanych łańcuchach dostaw z silnym uwzględnieniem rozwoju kompetencji i nowoczesnej organizacji pracy przy użyciu zaawansowanych technologii produkcyjnych oraz oferowanie zindywidualizowanych rozwiązań zamiast standardowych produktów masowych. Są one oparte na nowoczesnych, technologicznych i przemysłowych infrastrukturach społecznych składających się z sieci inteligentnych zrównoważonych terenów przemysłowych i silnych systemów innowacji, a są napędzane przez poszukiwanie rozwiązań dla najważniejszych wyzwań społecznych.
2. Fabryki przyszłości muszą być zbudowane na fundamencie i kompetencjach istniejących tradycyjnych i europejskich gałęzi przemysłu, np. ogniwa słoneczne z

produkcji krzemu, morskiej energii wiatrowej z ropy naftowej, gazu i inżynierii morskiej, zaawansowanych produktów z masy celulozowej i papieru, biopaliwa trzeciej generacji, nanomateriałów z produkcji chemikaliów. Bez nich zrównoważona produkcja nie może zostać osiągnięta. Duże redukcje emisji, zwiększenie efektywności i produktywności można również osiągnąć poprzez promowanie klastrów branżowych, np. wykorzystanie energii odpadowej z produkcji metali w celu produkcji biopaliw.

3. Wspieranie rozwoju organizacji produkcji zorientowanej na człowieka, która stymuluje pracowników do rozwijania innowacyjnych zachowań, jest otwarte i adaptacyjne, jednocześnie wspierając i zwiększając bezpieczeństwo ludzi, zdrowie i dobre samopoczucie. Należy również posiadać zdolność do współpracy w łańcuchu dostaw i współpracy z instytucjami naukowymi.
4. Integracja technologii informacyjnych w procesie produkcji i organizacji biznesu.
5. Tworzenie wartości dodanej w etapach nieprodukcyjnych łańcucha dostaw: produkcja, projektowanie, logistyka, marketing, oprogramowanie i usługi posprzedażne.
6. Produkcja w zakładach o zerowej emisji zanieczyszczeń i odpadów z i wysoką wydajnością surowcową i energetyczną oraz stosowanie nowych (odnawialnych) materiałów. Wspieranie badań i rozwoju w celu opracowania substytutów surowców, a tym samym poprawa efektywności ich wykorzystania i wspieranie recyklingu..
7. Rozwijanie usług związanych z przemysłem i produktem.
8. UE powinna przeznaczyć większą część jej finansowania rozwoju regionalnego w celu poprawy infrastruktury transportowej, telekomunikacyjnej i energetycznej w krajach najsilniej dotkniętych kryzysem

8. Maksymalizacja korzyści społecznych i ekonomicznych technologii informacyjnych

Technologie informacyjne i komunikacyjne (ICT) stanowią już 6% PKB i są odpowiedzialne za jedną piątą wydatków prywatnych na badania i rozwój. Zatrudnienie w sektorze usług ICT rośnie średnio o 3% rocznie, a sektor stanowi jedną czwartą wszystkich prywatnych w badań i rozwoju. Komisja Europejska

spodziewa się niedoboru 700.000 specjalistów IT w 2015 roku. Rozwój technologiczny w sektorze następuje szybko (z dostępem do Internetu, sieci społecznościowych i przetwarzania w chmurze jako ostatnich mega trendów), a sektor ma duży wpływ na prawie wszystkie inne sektory gospodarki. Rozwój Internetu może być umieszczone na tym samym poziomie, co w rozwój telegrafu lub energii elektrycznej lub sieci transportowych. Technologie informacyjne muszą zatem odgrywać ważną rolę w każdej przyszłej strategii rozwoju dla przemysłu. Sektor ICT przyczynia się również do poprawy jakości życia i celów zrównoważonego rozwoju: dematerializacji produkcji (przepływ informacji zamiast przepływów materiałowych lub ruchów fizycznych), poprawy jakości środowiska naturalnego poprzez eko-monitoring, zmniejszenia zużycia energii, lepszej organizacji systemów transportu, łatwiejszego dostępu do usług publicznych przez e-rząd i nowe odkrycia w dziedzinie opieki zdrowotnej. Niemniej jednak, w porównaniu z USA, UE specjalizuje się w sektorów TIK w mniejszym stopniu, pozostaje w tyle w prywatnych inwestycjach TIK R & D i brakuje czołowych innowatorów, takich jak Google, Apple czy Amazon. Ponadto UE raczej specjalizuje się w tradycyjnych sektorach TIK, takich jak telekomunikacja, a nie w nowych sektorów, takich jak Web 2.0, OLED, e-papier, etykiety RFID, projektowanie półprzewodników, gier lub robotyki

Zalecenia

1. Wdrożenie nowej agendy cyfrowej Komisji: stworzenie jednolitego rynku cyfrowego, szerokopasmowego, ustandaryzowanego, itp.
2. Wykorzystanie możliwości wzrostu nowych sektorów TIK..
3. Tworzenie ekosystemów TIK łączących badania naukowe, infrastrukturę, umiejętności, kapitał podwyższonego ryzyka, wyszukanych MŚP i wiodących firm.
4. Rozwój wykorzystania elektroniki w podejmowaniu wyzwań społecznych: poprawa umiejętności informatycznych, e-zdrowie, e-administracja, inteligentne systemy transportu, inteligentne sieci, itp..
5. Odtwarzanie europejskiego sektora elektroniki poprzez rozwój skoordynowanej europejskiej strategii na rzecz zmniejszenia fragmentacji i pokrywania się oraz przywrócenie zdolności do projektowania i produkcji elementów elektronicznych (np. Europejskiej Strategii Elektroniki, która ma na celu zmobilizowanie 100 mld euro na inwestycje i tworzenie 250.000 nowych bezpośrednich miejsc pracy).
6. Podnoszenie kwalifikacji, co ma kluczowe znaczenie dla rozwoju TIK, a pilne

zajęcie się brakami kwalifikacji w sektorze.

9. Polityka przemysłowa musi zająć się stroną popytu

UE jest zazwyczaj postrzegana jako mniej skuteczne w dostarczaniu wyników badań na rynek, a polityka przemysłowa ma zbyt długo zaniedbywaną stronę popytową. Mimo, że badania i innowacje są niezbędne, ale nie wystarczą dla skutecznego przemysłu wytwórczego. Lista przykładów produktów i technologii, które są rozwinięte w Europie, ale są produkowane gdzie indziej jest imponująca: produkty elektroniczne, takie jak półprzewodniki, deski rozdzielcze i karty bezprzewodowe, komputery, półprzewodniki, ekrany dotykowe, robotyka, interaktywne gry, akumulatory, telefony komórkowe i inne urządzenia podręczne, LED, DVD. Oprócz badań i rozwoju, ważne jest, aby stworzyć warunki konieczne do wprowadzenia na rynek: skutecznych przepisów i norm, które określają rynki, zapewniają bezpieczeństwo producentom i ewoluują wspólnie z technologią.

1. Wzmocnienie zamówień publicznych (obecnie 18% europejskiego PKB!) Jako narzędzie w celu wprowadzania innowacyjnych zrównoważonych produktów i usług / i jako siły napędowej rozwoju nowych rynków najwyższej klasy.
2. Konfigurowanie czołowych rynków, które rozwijają specyficzne plany działania i instrumenty rynkowe polityki ze strony popytu w tych przypadkach, w których rynki nie są jeszcze wystarczająco dojrzałe do absorpcji nowych innowacyjnych produktów i usług. Poprzez rozwój wiodących rynków, rządy starają się stworzyć warunki dla pomyślnego wprowadzenia na rynek innowacji, w tym regulacji, standaryzacji, kampanii i innych działań wspierających.
3. Inwestowanie w przekroczenie "doliny śmierci" pomiędzy badaniami podstawowymi i komercjalizacją, w których wiele innowacji utknie przed osiągnięciem zbywalności. Dolina ta przedstawia , że środki na badania są wyczerpane i nie ma więcej pieniędzy, aby przebrnąć przez ostatnie kosztowne etapy (początkowa produkcja, prototypy, znalezienie rozwiązania dla ostatnich wad, udowodnienie, że technologia naprawdę działa).

10. Dążenie do zrównoważonej, przystępnej i bezpiecznej energii

Polityka energetyczna i polityka przemysłowa są ściśle związane i powinny się wzajemnie uzupełniać w celu zapewnienia przejścia do nowego etapu w rozwoju paradygmatów przemysłu dla zrównoważonej i ekologicznie wydajnych produkcji.

Z kosztami energii znacznie przewyższającymi koszty pracy w niektórych sektorach, polityka energetyczna UE musi umożliwić Europie spełnienie swoich zobowiązań w zakresie klimatu i oddzielenia wzrostu gospodarczego od zużycia energii, podczas

gdy w tym samym czasie próbuje włączać rosnące rachunki za energię. Jednak producenci metali, cementu, szkła, materiałów chemicznych i innych podstawowych materiałów nie mogą przejść na wysokie koszty energetyczne dla użytkowników końcowych, ponieważ ceny są ustalane na szczeblu międzynarodowym. W rezultacie producenci z krajów trzecich, w których ceny energii elektrycznej są znacznie niższe niż w UE mają przewagę konkurencyjną. Sytuacja energochłonnych sektorów w Europie została spotęgowana przez boom gazu łupkowego w USA, czego konsekwencją jest to, że cena energii elektrycznej w UE dwa razy wyższa niż w USA, a cena gazu jest nawet trzy razy wyższa. To stymuluje wywóz ze Stanów Zjednoczonych energochłonnych produktów i wsparcie ponownego uprzemysłowienia w USA.

Ta wieloaspektowa sytuacja rodzi poważne ryzyko ponownej lokalizacji lub ucieczki emisji, co prowadzi do coraz większej zależności od importu. Tak więc wyzwania dla polityki energetycznej są wielorakie: próba utrzymania konkurencyjności gospodarki europejskiej, zwłaszcza wśród energochłonnych branż, zapewnienie pozycji Europy w czołówce rozwoju technologii energetycznych i osiągnięcie naszych celów klimatycznych. Powinno być jasne, że polityka energetyczna stała się piętą achillesową europejskiej polityki przemysłowej.

Czystsze formy produkcji energii stworzą nowe rynki i doprowadzić do rozwoju nowych, wysokiej jakości miejsc pracy w wielu sektorach przemysłu (w wyniku większej pracochłonności odnawialnych źródeł energii i działań na rzecz efektywności energetycznej). Rozwój ten musi być poparty aktywną polityką przemysłową mającą na celu utrzymanie i promowanie europejskiego globalnego przywództwa w technologiach klimatycznych.

Industrial Europe jest przekonana, że wzrost wydajności energetycznych (dopływ energii przypadającej na jednostkę produkcji), przyczyni się do zrównoważonego rozwoju i konkurencyjności przemysłu, dostarczy korzyści związanych z przesunięciem do przemysłu europejskiego i tworzenia nowych miejsc pracy w dziedzinie usług energetycznych.

Dla Industrial Europe, kompleksowa polityka energetyczna powinna być jednak oparta na długoterminowych celach, które są zarówno technicznie i ekonomicznie wykonalne oraz na ramach prawnych które mogą stanowić zobowiązania dotyczące zmian klimatu, przystępnych cen energii i bezpieczeństwa dostaw.

Zalecenia

1. Konkurencyjne ceny energii są niezwykle ważne, aby zachować konkurencyjność europejskiego przemysłu. Ponieważ rynki energetyczne pozostają wysoce skoncentrowane w wielu państwach członkowskich, konieczne jest ponowna ocena strategii Komisji w sprawie liberalizacji rynków energii. Większa przejrzystość i zwiększona rola sektora publicznego są potrzebne, aby rynek wewnętrzny energii naprawdę działał. Jednolity rynek energii nie powinien zostać utworzony, dopóki infrastruktura energetyczna nie osiągnie poziomów porównawczych w zakresie technologii i wydajności.

2. Długotrwałe dostawy energii elektrycznej powinny być zabezpieczone przez w całej UE poprzez planowanie wydajności, wszczęcie nowych dużych projektów energetycznych, inwestycje w celu poprawy przestarzałej infrastruktury energetycznej, wdrażania inteligentnych sieci (integracja odnawialnych źródeł energii w łańcuchu dostaw), poprawy wzajemnych połączeń i dalszą dywersyfikację dróg dostaw energii w celu zabezpieczenia i poprawy dostaw energii
3. Wspólne wizje i cele (takie jak dom pasywny, czyste samochody, promowanie systemów transportu publicznego lub zielona produkcja metalu), zintegrowane strategie polityczne (np. wiodące rynki i ekologiczne zamówienia publiczne), przepisy (w sprawie ekoprojektu, etykietowania energetycznego) powinny wspierać wprowadzanie na rynek i akceptację dla technologii efektywności energetycznej.
4. Inwestycje w coraz lepsze nowe technologie energetyczne i odnawialne źródła energii w szczególności, powinny być strategicznym priorytetem dla UE (np. w realizacji planu strategicznego w dziedzinie technologii energetycznych w UE). W związku z tym konieczne będzie dalsze inwestowanie w paliwa pomostowe i technologie np. bardzo wydajny stan technologii spalania sztuki, które będą stosowane w długim okresie przejściowym od paliw kopalnych do energii odnawialnej.
5. UE powinna dążyć do międzynarodowego porozumienia w sprawie handlu uprawnieniami do emisji promującego światowy rynek węgla z najszerzym udziałem, w celu stworzenia równych warunków konkurencji między branżami w UE i poza nią.
6. Wysoce pożądane są globalne porozumienia sektorowe dla redukcji emisji CO² w sektorach energochłonnych.
7. Przyszłość sektorów energochłonnych w Europie, takich jak metale żelazne i nieżelazne, chemikalia, papier i masy celulozowe lub podobnych procesów, powinny być zachowane przez zajęcie się problemem ucieczki emisji, należy ocenić wprowadzenie mechanizmów regulacji granicy dotyczących zawartości węgla w produktach importowanych, stosując dochody z aukcji ETS na projekty badawczo-rozwojowe; w dziedzinie technologii niskoemisyjnych odpowiednie środki będą konieczne aż takie mechanizmy transgraniczne zostaną skutecznie przedstawione , jeśli chcemy zapewnić, to aby energochłonne gałęzie przemysłu w Europie miały przyszłość.
8. Dalszy rozwój polityki w zakresie ekologizacji miejsca pracy, promowanie dialogu społecznego na temat polityki zrównoważonej firmy i szkolenia "zielone

powtórzenia" jako instrumenty wspierające wydajność energetyczną na poziomie przedsiębiorstwa.

Należy zająć się ubóstwem energetycznym przez wprowadzenie uniwersalnego prawa dot. dostatecznej ilości energii.

11. Wzięcie pod uwagę edukacji

Systemy edukacyjne i badawcze najwyższej klasy stworzyły podstawę europejskiego sukcesu w globalnej konkurencji. W tym samym czasie, edukacja jest jednym z obszarów, poważnie dotkniętych przez polityki oszczędnościowe. Siła Europy leży w jej pracownikach, którzy wytwarzają produkty wysokiej jakości w oparciu o przywództwo technologiczne. Europejskie firmy radzą sobie z globalną konkurencją tylko poprzez utrzymanie wysokiego poziomu kompetencji swoich pracowników i kontynuację rozwoju innowacyjnych rozwiązań. Ich aktualna siła jest coraz bardziej pod presją konkurencyjności, jednakże w wyniku ciągłego wzrostu poziomu edukacji w gospodarkach wschodzących. W międzyczasie inne gospodarki nadrabiają zaległości. Wysoko wykwalifikowana siła robocza pracuje w dobrych warunkach pracy i rozwoju technologicznego z odpowiednie możliwości szkolenia zawodowego są zatem warunkiem koniecznym do spełnienia tego wyzwania. Kształcenie będzie kluczem do sukcesu społeczeństwa w przyszłości.

Zalecenia

1. W połączeniu z najwyższej jakości edukacją, w Europie należy rozwijać nowy model kontynuowania studiów równoległe do życia zawodowego. Wszystkie grupy pracowników we wszystkich sektorach, powinny mieć prawo do ciągłej aktualizacji swoich kompetencji.
2. Ambicją Europy musi być osiągnięcie najwyższej pozycji na wszystkich poziomach kształcenia.
3. Cięcia wydatków dotyczących edukację i szkolenia wykonane w czasie kryzysu finansowego powinny zostać odwołane, a Europa powinna wrócić do swojej pozycji wybitnego kontynentu w zakresie edukacji i badań.
4. Unijna polityka nauki powinna być wykorzystana do wspierania tworzenia nowych miejsc pracy.

5. Środki i systemy powinny być tworzone w celu rozpoznawania i potwierdzenia istniejących kompetencji. Powinno to mieć zastosowanie również w zakresie nauki i przenoszenia do nowych zawodów.
6. Przemysł i związki zawodowe powinny stale omawiać przyszłe potrzeby i rozwój przyszłych umiejętności i kompetencji
7. Krajowe systemy edukacyjne powinny, w miarę potrzeby, popierać i tworzyć bodźce dla młodych ludzi do zdobywania umiejętności wymaganych przez przemysł, czy to poprzez promocję STEM (nauka, technologia, inżynieria i matematyka), szkolenia zawodowe, innowacyjne umiejętności, przedsiębiorczość, lub inne potrzeby.

12. Skłonienie globalnego handlu do pracy na rzecz pracowników

Godna praca i godna płaca dla wszystkich pracowników jest w centrum priorytetów Industrial Europe i powinna być kluczowym priorytetem polityki handlowej. Ukrywanie się przed międzynarodowymi przepływami handlowymi nie jest rozwiązaniem dla Industrial Europe, ale globalizacja i handel międzynarodowy muszą być zarządzane w sposób społecznie odpowiedzialny. Globalizacja nie powinna mieć prawa do zachwiania modelu społeczno-gospodarczego Europy, powodowania niepokoju pracowników i zwiększenia światowych nierówności. Industrial Europe jest przekonana, że wielostronny system oparty na zasadach w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), jest najskuteczniejszym i uzasadnionym sposobem zarządzania i poszerzania stosunków handlowych. Jednakże, istnieje pilna potrzeba włączenia Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) w proces Światowej Organizacji Handlu i zapewnienia znacznie większą roli kwestii zrównoważonego rozwoju w ramach handlu światowego, tak aby zapobiec dumpingowi społecznemu. Wielostronne rozwiązania regulacyjne są najbardziej pożądane, ponieważ oferują one kilka zalet do dwustronnych porozumień handlowych, takich jak globalnie kompleksowe umowy i przejrzyste reguły dostępu do rynku, tworzeniu zasad, przejrzystości i rozstrzyganiu sporów. Po niewielkich postępach w rozmowach w Doha, w celu zagwarantowania przyszłości systemu handlu wielostronnego, Industrial Europe jest zdania, że drugie najlepsze rozwiązanie można znaleźć, próbując uczynić wartościowymi umów wielostronnych (np. ułatwienia w handlu, ceł i kontyngentów, dostępu do światowych rynków dla krajów mniej rozwiniętych) oraz ustalenie zasad światowego handlu dotyczących mniejszych, ale łatwiejszych w zarządzaniu zagadnień (np. umów sektorowych).

Zalecenia

1. Ustanowienie ram prawnych globalnego tworzenia niezbędnego przestrzeni

społeczno-gospodarczej pod globalną gospodarkę w celu zapewnienia, że polityka handlowa w pełni popiera rozwój społeczny, promowania handlu nie jako celu samego w sobie, ale jako części strategii na rzecz wzrostu gospodarczego i dobrobytu w rozwiniętych i rozwijających się częściach świata.

2. Zrównoważony i sprawiedliwy system globalnego handlu z uwzględnieniem potrzeb krajów, zarówno rozwiniętych, jak i rozwijających się
3. Ważne jest dla europejskiej polityki przemysłowej, aby uwzględnić różnice między regionami UE pod względem gęstości zaludnienia, odległości geograficznych, zasobów naturalnych i tradycji przemysłowej i umożliwić poszczególnym Państwom Członkowskim wdrożenie zindywidualizowanych polityk przemysłowych.
4. Włączenie wiążących klauzul oraz norm społecznych i środowiskowych we wszystkie umowy o wolnym handlu, zarówno dwustronne, jak i wielostronne. Wszystkie umowy dwustronne (takie jak TTIP) powinny przestrzegać podstawowych standardów pracy MOP i obowiązujących przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. Włączenie przepisów ochrony inwestorów, które dają międzynarodowym firmom prawo do pozwania państwa z powodu naruszenia interesów korporacyjnych jest niedopuszczalne (ponieważ przedkłada to prywatne interesy wyżej niż interesy zbiorowe).
5. Zapewnienie, że pracownicy podlegający restrukturyzacji w wyniku liberalizacji handlu podlegają polityki prognozowaniu i odpowiednim środkom wsparcia.
6. Promocja strategii rozwoju "inclusive" opartych na gromadzeniu kapitału społecznego, transferze technologii i sprawiedliwym podziale zysków wzrostu gospodarczego w celu osiągnięcia pozytywnego trendu wzrostu, które są korzystne dla pracowników i firm światowych
7. Tworzenie sprawiedliwych, globalnych, równych reguł gry w handlu międzynarodowym, zgodnych ze Światową Organizacją Handlu, a także zasadami MOP, oraz zagwarantowanie wzajemności w stosunkach handlowych.
8. Umożliwienie sprawiedliwego i bezpiecznego dostępu do surowców przez sprawiedliwy handel międzynarodowy uwzględniający różne potrzeby krajów rozwiniętych i rozwijających się, poprawę efektywności materiałowej, zwiększenie inwestycji w badania i rozwój substytutów i promowanie recyklingu (technologie). Przedsiębiorstwa przemysłowe w UE są mocno uzależnione od państw trzecich w odniesieniu do dostaw surowców. Wiele z nich ma ogromne znaczenie dla wielu sektorów high-tech (ziem rzadkich). Inne są trudne do zastąpienia.
9. Industrial Europe jest zaniepokojony brakiem przejrzystości, tajemnicą i zawartością negocjacji w zakresie porozumienia transatlantyckiego między UE i USA i wzywa do zaangażowania parlamentów i partnerów społecznych w ten

proces. Biorąc pod uwagę niski poziom barier handlowych, wpływ gospodarczy takiego porozumienia może nie być wart towarzyszącego mu ryzyka w odniesieniu do praw pracowniczych, ochrony środowiska, praw kulturalnych i zasad bezpieczeństwa i higieny.

13. Uzyskanie odpowiednich ram instytucjonalnych

Chociaż istnieje teraz jasne zobowiązanie Komisji do ochrony i wzmocnienia struktury przemysłowej Europy i do głębokiego zajęcia się rynkiem pracy, wyzwaniem technologicznymi, ekologicznymi i ekonomicznymi którymi przemysł ma do czynienia, jest również prawdą, że istnieje możliwość poprawy w odniesieniu do sposobu w jaki polityka przemysłowa jest postrzegana i realizowana w celu przywrócenia roli przemysłu będącej bodźcem dla wartości dodanej i zatrudnienia.

Zalecenia

1. Nowemu systemowi zarządzania gospodarczego brakuje legitymacji demokratycznej, ponieważ Parlament Europejski ma jedynie niewielką rolę podczas gdy parlamenty krajowe nie mają prawie nic do powiedzenia, a podejmowane decyzje nie zawsze są przejrzyste. Przewyciężenie tego deficytu demokracji poprawi procesy decyzyjne
2. Aktywne i ukierunkowane podejście sektorów i łańcuchów dostaw pozostaje niezwykle ważne i powinno być rozszerzone na wszystkie kluczowe sektory. Potrzebne są rozwiązania dopasowane do indywidualnych potrzeb, aby sprostać wyzwaniom każdego sektora. Industrial Europe w pełni popiera nacisk Komisji w ostatnim komunikacie w sprawie polityki przemysłowej w celu wspierania wielu priorytetowych kierunków działań, takich jak zaawansowane technologie produkcyjne, kluczowe technologie, produkty pochodzenia biologicznego, zrównoważone budownictwo, czyste pojazdy i inteligentne sieci. Jednak sektorowe polityki przemysłowe dla innych ważnych sektorów - takich jak stal, budowa maszyn i elektryczna, przemysł stoczniowy, tekstylia i farmaceutyki, powinny być kontynuowane i rozwijane. Bardziej skoncentrowane podejścia do polityki inicjatyw, takich jak LeaderShip, Cars21, Electra, lub Planu Działania Steel okazały się owocne.
3. Wciąż istnieje duża luka pomiędzy krajowymi i regionalnymi europejskimi politykami przemysłowymi i polityką przemysłową Europy. Lepsza koordynacja i ściślejsza współpraca między różnymi szczeblami procesu decyzyjnego są wysoce potrzebne, aby zwiększyć wpływ polityki przemysłowej.
4. Polityka przemysłowa musi działać z udziałem związków zawodowych. Dlatego istotne jest, aby zastąpić model deregulacji rynku pracy, erozję układów zbiorowych i ataki na prawa pracownicze, takie jak wynagrodzenia i dewaluacji społecznej,

modelem produkcyjnym, który jest oparty na wiedzy, innowacji, wartości dodanej i zrównoważonej technologii.

5. Integracja polityki zatrudnienia i polityki przemysłowej w celu radzenia sobie lepiej ze społecznymi skutkami zmian przemysłowych ("sprawiedliwa transformacja").
6. Industrial Europe zdecydowanie przeciwstawia się deregulacyjnemu podejściu stosowanemu przez Komisję w komunikacie "Zamontować - dopasować do wzrostu", którego celem jest uproszczenie przepisów jednak jest obecnie nadużywany w celu ataku na porozumienia partnerów społecznych, prawa do informacji i konsultacji oraz ochrony zdrowia i bezpieczeństwa
7. Zorganizowane zaangażowanie związków zawodowych w procesy decyzyjne i wykonawcze jest wciąż niewystarczające i musi ulec poprawie. Industrial Europe będzie nadal wspierać i promować zaangażowanie pracowników w przedsiębiorstwach poprzez maksymalizację możliwości przewidzianych przez informacje / konsultacje i prawa uczestnictwa. Przekształcona dyrektywa o ERZ i Statut Przedsiębiorstwa Europejskiego daje okazję do zapewnienia osiągnięcia tego celu, która musi być w pełni wykorzystana.
8. Zmiany na poziomie przedsiębiorstwa należy lepiej przygotować i nimi kierować w celu zapewnienia zrównoważonego rozwoju i uniknięcia negatywnych skutków zmian na pracowników i zatrudnienie. Industrial Europe jest zdania, że należy podjąć środki, także na poziomie europejskim, aby ułatwić przejście. W związku z tym, Industrial Europe popiera utworzenie europejskich ram dla przewidywania i zarządzania zmianami, które zapewnią społecznie odpowiedzialne zarządzanie zmianą i zapewnia gwarancje, które umożliwią pracownikom dostosowanie się do zmian. Rola uczestnictwa związków zawodowych musi być zagwarantowana.

Redakcyjne: IndustriAll dla Europy-Cała Europa dla przemysłu

IndustriAll Europe jest przekonana, że przemysł ma przyszłość w Europie i że polityka przemysłowa jest podstawą polityki gospodarczej. Polityka przemysłowa musi również zapewnić transformację od strategii opartej na efektywności kosztowej do strategii mającej na celu potrzeby społeczne, innowacje, nowe nisze i rynki - strategia, która również spogląda na cały łańcuch wartości, począwszy od pierwszego pomysłu do gotowego produktu, i której koszty są mniej istotne. Europejska polityka przemysłowa powinna ustanowić także UE jako konkurencyjnego faworyta w przekształcaniu swojego modelu ekonomicznego na zrównoważoną, społeczną, opartą na wiedzy gospodarkę i zasobooszczędną gospodarkę..

W związku z tym, polityka przemysłowa musi być czymś więcej niż tylko biernym wspieraniem pozytywnego otoczenia biznesowego i powinna wykraczać poza kierowanie dotacji na biznes. Polityka przemysłowa powinna opracować strategię i wizję i uruchomić projekty przemysłowe. Przemysł musi przygotować się do przyszłego niedoboru zarówno energii i zasobów naturalnych, przyczynić się do rozwoju nowych rynków i wsparcia przełomowych rozwiązań technologicznych. Tym bardziej biorąc pod uwagę, że rola samorządów będzie bardziej istotna w zrównoważonej gospodarce. Nowy model wzrostu rzeczywiście będzie napędzany w mniejszym stopniu konsumpcją indywidualną towarów (tzw. konsumpcjonizm), a bardziej na poszukiwaniu rozwiązań potrzeb społecznych: energetycznych, zamknięciu pętli środowiskowej, zdrowiu, starzeniu się społeczeństwa, czy globalnym ociepleniu. W rezultacie, rządowe regulacje i potrzeby społeczne będą coraz bardziej decydujące dla poszczególnych wzorców konsumpcji i podejmowaniu decyzji inwestycyjnych przez przedsiębiorców.

Europa ma technologiczny, gospodarczy i ludzki potencjał do osiągnięcia sukcesu w tej transformacji. Europy odgrywa wiodącą rolę w wielu technologiach ochrony środowiska i jest liderem w nowej dziedzinie kluczowych technologii. Wspólne europejskie wartości społeczne są niewątpliwie ważnym wsparciem bardziej zrównoważonego modelu wzrostu. Europejski model społeczny stworzył wysoką wydajność, społeczną, gospodarczą i instytucjonalną infrastrukturę, która jest stabilna i zaawansowana oraz oferuje odpowiednie ramy dla zrównoważonego otoczenia transformacji przemysłowej.

Dzięki nowej polityce przemysłowej, UE niewątpliwie podjęła pierwszy krok w kierunku nowego modelu wzrostu przemysłowego. Niezbędne są również inwestycje na modernizację tradycyjnych sektorów przemysłowych. Sieci nowej wartości i działania z wystarczającym potencjałem dla nowego wzrostu i zatrudnienia muszą być wspierane. Europa będzie musiała opracować nowe atuty gospodarcze i wzmocnić już istniejące. Jako że są to procesy długofalowe, wysiłki muszą być utrzymane w sposób spójny. Władze publiczne i związki zawodowe będą musiały działać intensywnie nad

opracowaniem tych strategii długoterminowych, nad ich tłumaczeniem na język konkretnych planów działania, nad sprawą przekształcenia potrzeb społecznych w rozwiązania przemysłowe, nad integracją polityki przemysłowej z innymi obszarami polityki, takimi jak polityka zatrudnienia, edukacja, zrównoważony rozwój oraz energia. Punktem wyjścia musi być zawsze wzmocnienie trójkąta strategicznej pomiędzy zrównoważonym rozwojem, tworzeniem wartości dodanej i wysokiej jakości pracą. W ten sposób Europa powinna być w stanie nie tylko utrzymać działalność przemysłową na swoim terytorium, ale także dążyć do pomyślnego odrodzenia swojego przemysłu.

Ponieważ rosnąca liczba obywateli europejskich odwróciła się od Europy, ponieważ czują, że Europa ich zawiodła, to najwyższy czas, aby Europa-po ratowaniu banków - zaczęła zabezpieczyć przyszłość 26 milionów Europejczyków, którzy szukają pracy. W przeciwnym razie może stracić obywateli UE, ponieważ populizm anty-UE na kontynencie rośnie, tworząc nastroje społeczne, które obwiniają Europę za wszystkie plagi spowodowane przez światowy kryzys finansowy. Industriall Europa uważa zatem, że projekt europejski musi być włączony do projektu solidarności, dobrobytu, do odzyskiwania, do wzrostu oraz na rzecz inwestycji i miejsc pracy.

Tytuł Europejskiego Komunikatu w sprawie polityki przemysłowej w 2012 roku to "Silniejszy europejski przemysł na rzecz wzrostu gospodarczego i Odbudowy". Industriall Europe nie może się z tym nie zgodzić. Europa musi odnieść sukces stając się atrakcyjnym miejscem inwestycji dla nowych miejsc pracy i produkcji. Industriall European Trade Union uważa, że stanowi to prawdziwe wyzwanie dla następnych wyborów europejskich.
